Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (judecător Anatolii Blinov)
Dosarul nr. 25r-20/26 (nr. 2-25165472-03-25r-12022026)

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

23 iunie 2026 mun. Bălţi

în componența:
Președintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Mariana Sajin, Svetlana Ghercavii

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva GȚ „Coca Viorel", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126 s-6380/25 din 10.11.2025,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026, -

c o n s t a t ă :

La 25 noiembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, prin poștă electronică, a depus contestație împotriva GȚ „Coca Viorel", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025.

În motivarea contestației, creditorul a invocat că, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și sarcinii de bază a procedurii de executare or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Astfel, din prevederile art. 203 alin. (1) Cod fiscal se relevă că, în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelație cu prevederile Codului de executare or, atribuțiile și competența executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât

de Codul de executare, cât și de Codul fiscal, iar într-un final, chiar și în situația întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

Pornind de la prevederile art. 195 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile a debitorului GȚ „Coca Viorel", ca măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale.

Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală recuperare creanțe, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării Hotărârii nr. H/25/2/519 din 10.06.2025, față de GȚ „Coca Viorel" consideră că, prin prisma Codului de executare, măsurile de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc, în scopul executării documentului executoriu, privind încasarea restanței față de bugetul public național în sumă totală de 46 478,84 lei, sunt mai vaste și excedă competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condițiile în care, măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat, nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare silită executorului judecătoresc Matachi Serghei Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât de a executa silit obligația fiscală a contribuabilului GȚ „Coca Viorel" în sumă totală de 46 478,84 lei, și asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, s-a pus în sarcina Direcției generale recuperare creanțe. La fel s-a decis că încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent.

Consideră că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025, or, prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului expres este menționat că „încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

Concomitent, menționează asupra faptului că, conform pct. 1 vizat în Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025, urmează a executa silit obligația fiscală a

contribuabilului GȚ „Coca Viorel” or, art. 10 alin. (1) din Codul de executare expres menționează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile”.

Astfel, conchide că noțiunea „a executa silit” prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului GȚ „Coca Viorel” a sumei în mărime de 46 478,84 lei în beneficiul SFS, astfel Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

La caz, formularul de Hotărîre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului (în format electronic) este aprobat prin Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 (Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr. 143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale), fiind publicat în Monitorul Oficial nr.196 (9136) din 04.05.2024 și conform căruia, la fel, în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menționate datele ce urmează să conțină documentul executoriu în format electronic.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative. Totodată, observăm că în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) din Codul de executare, sânt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Reieșind din considerentele menționate supra, remiterea în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) din Codul de executare și art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, spre executare silită a Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

La caz, debitorul restanțier GȚ „Coca Viorel” este persoană fizică care nu este subiect al activităţii de întreprinzător, respectiv în privința acestuia Serviciul Fiscal nu este în drept de a emite ordine incaso. Potrivit art. 3 alin. (1) în

coroborare cu art. 4 alin. (4) din Legea nr. 1353 din 03.11.2000 privind gospodăriile ţărăneşti (de fermier), gospodăria ţărănească are statutul juridic de persoană fizică.

Membrii gospodăriei ţărăneşti poartă răspundere solidară nelimitată pentru obligaţiile acesteia cu întreg patrimoniul lor, cu excepţia bunurilor care, potrivit Codului de procedură civilă, nu fac obiectul urmăririi.

Astfel coroborând prevederile art. 197 alin.(1), art. 203 alin.(1) din Codul fiscal și art.72 alin. (1), (5) art. 92, art. 105 din Codul de executare, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc, în scopul executării documentului executoriu Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025 în privința debitorului GȚ „Coca Viorel" privind încasarea restanței față de bugetul public național în sumă totală de 46 478,84 lei în calitate de persoană fizică sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței în calitate de gospodărie ţărănească.

Din aceste considerente, Serviciul Fiscal de Stat a remis Hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale a debitorului persoană fizică - GȚ „Coca Viorel" spre executare silită executorului judecătoresc.

Referitor la competența executorului judecătoresc, menționează că art. 30 alin. (1) din Codul de executare prevede că, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul, iar potrivit art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competenţa sa.

La caz, notează că documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, cu respectarea tuturor normelor legale, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către acesta este unul neîntemeiat și contravine principiilor de drept.

Menționează că documentul executoriu înaintat a fost remis pre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul

judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Solicită Serviciul Fiscal de Stat anularea Încheierii executorului judecătoresc Matachi Serghei nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare; 3. a obliga executorul judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026 s-a respins contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva GȚ „Coca Viorel", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

La 23 ianuarie 2026 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 15 ianuarie 2026, la 19 ianuarie 2026 a fost expediată părților, prin urmare recursul declarat la 23 ianuarie 2026 este în termen.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs Serviciul Fiscal de Stat a reiterat motivele de fapt şi de drept din contestaţie. Suplimentar a menţionat că, instanţa de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecând cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziţia formulată, deşi creditorul a argumentat prin contestaţia depusă oportunitatea şi justificarea aplicării acesteia.

Consideră că instanţa de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispoziţiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc şi urmând a fi aplicate în corelaţie.

În contextul celor enunţate mai sus, argumentul instanţei de fond, care a stat la baza respingerii contestaţiei Serviciului Fiscal de Stat, şi care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligaţiei fiscale poate fi declanşată direct de organul fiscal, fără intervenţia executorului judecătoresc, este eronată, or, reiterăm că, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acţiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat şi executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în aşa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanţei faţă de BPN. În sprijinul temeiurilor legale enunţate supra, menţionează că relevante speţei sunt şi prevederile art. 203 alin.(1) din Codul fiscal conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare. Astfel, din norma legală enunţată se relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelaţie cu prevederile Codului de executare, or atribuţiile şi competenţa executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, iar într-un final, chiar şi în situaţia întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

În cumulul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii, iar instanţa de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

În referinţa la recurs executorul judecătoresc Serghei Matachi a solicitat respingerea recursului şi menţinerea încheierii. A indicat că potrivit modificărilor operate la Codul de executare al RM, prin Legea nr.191 din 23.09.2016 actele emise de organul fiscal privind dispunerea încasării sumelor au

fost atribuite ca documente executorii ce urmează a fi executate conform normelor stabilite de Codul de executare RM (art.11 lit. p) CE RM).

Conform Notei Informative la proiectul Legii, includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art. 197 Cod fiscal şi prevederile art. 92 din Codul de executare şi care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor inspectoratului fiscal.

Astfel, prin modificările efectuate hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat le-a fost atribuită calitatea de document executoriu, actelor emise de organul fiscal în raport cu alte documente executorii în cazul alăturării SFS la urmărirea mijloacelor băneşti de pe conturile contribuabilului (conform art. 92 Cod de Executare RM) şi deci este evident că executarea hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat nu este de competenţa executorului judecătoresc, dar de competenţa Serviciul Fiscal de Stat.

Susţine că instanţa de fond întemeiat a menţionat că în cazul executării silite a creanţelor fiscale, spre deosebire de dreptul comun, legea stabileşte o procedură specială de executare reglementată de Codul fiscal RM, Titlul V. Valoarea de document executoriu a Hotărârii cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale" emisă în temeiul art. 196 alin. (5) Cod fiscal, face ca procedura de executare silită a obligaţiei fiscale să poată fi declanşată direct, de către organul fiscal, nefiind necesară intervenţia executorului judecătoresc.

Totodată, în cererea de recurs Serviciul Fiscal de Stat nu a indicat nici o normă de drept material sau procedural care ar fi încălcată de către instanţa de judecată.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul pasibil de respingere, din următoarele considerente.

Conform art. 426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Probatoriul cauzei denotă faptul, că Direcţia Generală Recuperare Creanţe a Serviciului Fiscal de Stat prin Hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, a hotărât:

1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului GȚ „Coca Viorel” (c/f: *****) în sumă totală de 46 478,84 lei;

2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției generale recuperare creanțe;

3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;

4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz (f.d.7).

La 10.11.2025, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală recuperare creanțe a expediat spre executare silită executorului judecătoresc Matachi Serghei hotărârea nr. H/25/2/519 din 10.06.2025 pentru executarea silită a obligației fiscale la buget a debitorului GȚ „Coca Viorel”, c/f *****, cu sediul în r-nul Fălești, s*****, în mărime totală de 46478.84 lei (f.d.18).

Prin încheierea nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025, în temeiul art. 61 alin.(1) lit. a) Cod de executare, executorul judecătoresc Matachi Serghei a refuzat în intentarea procedurii de executare în baza hotărârii nr. H/25/2/519 din 10.06.2025 (f.d.6).

La data de 19.11.2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat Încheierea executorului judecătoresc Matachi Serghei nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025, iar la 25.11.2025, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală recuperare creanțe a depus contestație în instanța de judecată împotriva GȚ „Coca Viorel”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025 (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026 s-a respins contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva GȚ „Coca Viorel”,

intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025, ca fiind neîntemeiată.

La 23 ianuarie 2026 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026, solicitând solicitând casarea încheierii, obligarea executorului judecătoresc să primească spre executare documentul executoriu.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că soluţia instanţei de fond este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Articolul 61 alin. (3) Cod de executare prevede că, încheierea privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare poate fi contestată de creditor în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1), (2) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. Executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanţei de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Instanţa de recurs atestă că temeiul indicat de executorul judecătoresc pentru refuzarea primirii spre executare a documentelor executorii sunt dispoziţiile art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare, potrivit căruia executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: documentul nu este de competenţa sa.

Potrivit art. 11 lit. p) Cod de executare, sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Potrivit art. 129 pct. 6), 14) din Codul fiscal, obligaţia fiscală reprezintă obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; executare silită a obligaţiei fiscale - acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

Potrivit art. 169 alin. (1), 170 Cod fiscal, obligaţia fiscală naşte în momentul apariţiei circumstanţelor, stabilite de legislaţia fiscală, ce prevăd stingerea ei. Stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

Conform art. 177 Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restantelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competenţa sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislaţie; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.

Articolul 193 Cod fiscal prevede că condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sânt: a) existenţa restanţei, ţinându-se cont de prevederile art. 252 lit. b) neexpirarea termenelor de prescripţie stabilite în prezentul cod.

Articolul 194 alin. (1) Cod Fiscal prevede că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit. a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit. a), b) şi c).

Prevederile art. 195 alin. (1) Cod fiscal statuează că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

Potrivit art. 196 alin. (5) Cod Fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin.(1) lit. b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Articolul 200 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal prevede că în temeiul hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale, sînt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor, cu excepţia celor care, în conformitate cu alin. (6), nu sînt sechestrabile. Sechestrarea bunurilor în temeiul hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat este efectuată de funcţionarul fiscal.

Conform alin. (1) art. 207 Cod fiscal, evidenţa acţiunilor de executare silită a obligaţiei fiscale o ţine Serviciul Fiscal de Stat în modul stabilit.

Din conţinutul normelor legal citate rezultă cu certitudine că Hotărârea Serviciului Fiscal privind executarea silită a obligaţiunii fiscale are valoare de document executoriu, în raport cu alte documente de executare, în cazul executării silite a creanţelor fiscale şi spre deosebire de alte hotărâri, aceste hotărâri ale Serviciului Fiscal au o procedură specială de reglementare prevăzută de Codul Fiscal.

Deci, prin prisma legislaţiei fiscale, executarea silită a obligaţiunilor fiscale este acţiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenita executorului judecătoresc în acest sens.

Colegiul stabileşte că nici o prevedere din acest cadru legal nu indică la competenţa de executare a executorului judecătoresc, iar, în acest sens, Serviciul fiscal de Stat nu a avut nici o justificare legală pentru a înainta la executorul judecătoresc spre executare hotărârile vizate în prezenta speţă, or, prevederile art. 196 alin. (5) Cod Fiscal îi permit direct Serviciului Fiscal de a pune în executare silită hotărârea respectivă.

În asemenea condiţii, instanţa de recurs va reţine ca întemeiate concluziile instanţei de fond privind competenţa exclusivă a executării silite a obligaţiilor

fiscale, în baza documentului executoriu, a hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat nr. H/25/2/519 din 10 iunie 2025, ca fiind a autorităţii fiscale şi nu a executorului judecătoresc.

În acest context, instanţa de recurs remarcă faptul că în Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 22 din 08.10.2019 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolul 61 alin.1 din Codul de executare, Curtea a statuat că legislaţia naţională reglementează activitatea executorului judecătoresc prin prisma principiului competenţei materiale raportate la teritoriu. Potrivit regulii generale stabilite în articolul 30 alin. (1) din Codul de executare, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul, cu unele excepţii.

Totodată, articolul 32 alin.(1) lit. b) din Cod prevede, în mod categoric, că documentul executoriu va fi strămutat de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea creditorului la un alt executor judecătoresc, dacă documentul executoriu a fost primit cu încălcarea competenţei teritoriale.

Astfel, de vreme ce executorul este obligat să strămute documentul executoriu primit cu încălcarea competenţei teritoriale, Curtea constată că nici la primirea documentului executorul nu are o discreţie de a intenta sau nu procedura executării silite, acesta fiind obligat să refuze intentarea procedurii executării silite în cazul în care constată că executarea documentului prezentat nu este de competenţa sa.

În caz contrar, intentarea procedurii de executare silită cu încălcarea deliberată a competenţei reprezintă o depăşire a atribuţiilor, executorul judecătoresc acţionând *ultra vires*.

Colegiul civil notează că hotărârea Curţii Constituţionale confirmă corectitudinea acţiunilor executorului judecătoresc, care este obligat să refuze în intentarea procedurii de executare a documentului executoriu competenţa executării căruia revine prin lege altui organ în virtutea legii speciale aplicabile.

Totodată, Completul de judecată nu va reține practica judiciară menționată de către recurent, ori, în sistemul de drept din Republica Moldova, precedentul judiciar nu este, în principiu, un izvor de drept obligatoriu.

În virtutea celor expuse, Colegiul civil va respinge, ca fiind nefondate şi lipsite de pertinenţă alegaţiile recurentului.

Totodată, instanţa de recurs reliefează că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Aşadar, din argumentele relatate şi ţinând cont de faptul, că încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs conchide de a respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat şi a menţine încheierea Judecătoriei Bălţi sediul Făleşti din 15 ianuarie 2026.

Potrivit art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 ianuarie 2026, emisă la contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva GȚ „Coca Viorel”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-6380/25 din 10.11.2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin

Svetlana Ghercavii